

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului

O, auziți pe Domnul, voi, cei ce străjuiți în porți, auziți-I umbletul și cuvântul cu care vine!

Ridicați-vă ca să intru în cetate și în carte, fiilor străjeri! Sunt Mielul Tatălui. Domnul învierii sunt, Domnul puterilor sunt, iar voi Îmi deschideți ori de câte ori auziți aripa vântului vestitor și glasul Meu apoi ca să-Mi deschideți și să Mă așezați în carte, cartea Mea cu voi în zilele acestea.

Iar azi am cu Mine marea amintire a duminicii învierii Mele dintre cei morți, că M-am lăsat pe cruce răstignit acum două mii de ani, iar crucea Mi-a fost înviere, o, fiilor. O, și dacă Eu sunt Mielul Cel jertfit și Cel înviat după suferința Mea, după crucea purtată până sus pe Golgota, o, iată bucuria pe care o pun prin cuvânt între Mine și voi: Pace vouă, fiilor! Pace ție, cetate a cuvântului Meu! Și pace vouă, celor ce v-ați adunat în cetate la izvor în zi de Paști sfânt pentru că iubiți pe Domnul! Dar acum, la masă de praznic adunați, spun peste voi salutul cel de două mii de ani în zi de Paști: Hristos a înviat!

O, fiilor, vă cuprind în duhul învierii. Ce să vă spun mai dulce, mai mângâios, decât ce le-am spus și ucenicilor Mei după învierea Mea? Le-am spus celor triști atunci, le-am spus lor: Pace vouă! Iar vouă vă spun: Hristos a înviat! Eu Însumi vă spun vouă vestea cea de Paștele Domnului: Hristos a înviat!

O, deschideți cu totul Domnului, fiilor! Mă așez cu voi în cuvânt și vă deslușesc tainele Mele de atunci și de acum, o, fiilor adunați sub iubirea Mea cea pentru voi, și vă rog, ca și pe cei de atunci vă rog, rămâneți întru iubirea Mea! Această grijă marea purtați-o tot timpul, clipă de clipă să vă însoțească ea. Vă trebuie numai și numai o iubire mare, ca să rămâneți cu ea întru iubirea Mea cea pentru voi, fiilor.

Sunt cerșetor în urma celor ce aud venirea Mea cea de azi în cuvânt peste pământ, și le spun lor cu mare dor: rămâneți întru iubirea Mea, rămâneți întru ea, căci Eu prin ea în voi rămân în voi, iar altfel, un alt fel de iubire vă poate smulge pe voi dintru iubirea Mea.

Fiilor, fiilor, ce face iubirea Mea întru voi? Ea vă învață crucea, iubirea pe care am avut-o Eu pentru voi cu prețul răstignirii Mele pe cruce pentru voi. Dacă voi uitați o clipă aceasta, Mă simt părăsit pe cruce de către voi, căci iubirea Mea pentru voi a fost crucea pe care M-am așezat, lăsându-Mă așezat pe ea de cei fără iubirea Mea întru ei acum două mii de ani.

O, fiilor, cu șoapta dulce a iubirii Mele pentru voi vă hrănesc pe voi în zi de praznic de înviere, și merg apoi cu această iubire ca s-o împart celor ce Mă caută cu venirea Mea la voi, așa cum caută să ia lumina cea din ziua de Paști cei ce așteaptă în calea ei ca s-o ia și ei pe ea.

O, ce lume încăpățanată e pe pământ, măi fiilor! Au fost și atunci, și sunt și acum semne mari, cu care Eu, Domnul, lucrez peste oameni ca să-i atrag, ca să audă și să creadă și să caute ei cu iubire după Mine, dar omul se îndârjește în duhul său și se opune, și nu se oprește ca să înțeleagă și ca să cunoască pe Domnul, pe Stăpânul, o, fiilor. O, iată ce Mi-au făcut cei de acum două mii de ani! M-au aflat, M-au cunoscut, au văzut puterea Mea, mila Mea cea pentru om, venirea Mea după om, iar ei s-au opus, căci au înțeles cine sunt, au înțeles fiecare, în sinea lor au înțeles, dar încăpățanarea le-a fost mare și a trecut peste margini și au convenit între ei să Mă stârpească, fiindcă prostia lor i-a orbit de tot și i-a împins la întunericul cel mai adânc, și au făcut ei cu Dumnezeu ca și cu cel din urmă dintre muritori și L-au

bătut pe cruce în cuie, dar marea durere a venit numaidecât peste ei, și nu i-a ajutat pe ei minciuna cea plătită și împrăștiată atunci împotriva adevărului învierii Mele după trei zile de la jertfa Mea pe cruce, o, și iată câtă încăpățănare pe pământ în cei care nu-L vor pe Domnul în calea vieții lor pământești, fiilor.

Vă grăiesc vouă acum despre tainele Mele de atunci cu ucenicii Mei, și despre tainele Mele cu voi, o, fiilor. O, că nu mai este, nu mai văd pioșenie, nu mai este simțită durerea pentru Mine la slujbele de amintire a suferințelor Mele pentru om, și sunt numai formulele rostite și mișcările cele pentru ele, dar trăirea cea întreagă a iubirii Mele, plină de o mare suferință pentru om, o, nu mai pătrunde pe nimeni acest fior al durerii și al iubirii plătite cu mari dureri pentru ca să se așeze ea pe pământ între om și Dumnezeu. Acum cina cea de taină o iau s-o săvârșescă cei ce Mă răstignesc cu toate păcatele lor, și o împart ei apoi după cum vor ei și oamenii, nu după potrivă omului cu Mine, nu după o mare pocăință, care să poată ea șterge păcatul dintre om și Dumnezeu, ca să se apropie omul și să-L ia pe Domnul înăuntrul său de viață a sa, căci Eu am spus: *«Cel ce nu se hrănește cu trupul și sângele Meu nu are viață întru el»*.

O, n-am putut avea nici atunci, decât o mână de ucenici cu care Mi-am împărțit tainele Mele, și apoi trupul și sângele Meu ca să rămân cu ei de-a pururi, așa cum le-am promis. O, și nici azi n-am putut avea mai mulți decât atunci, nici azi, fiilor. Mulțimi fără de număr se purtau și atunci pe urma Mea ca să le fac bine sufletelor și trupurilor lor, dar când a venit clipa să întregesc împărăția Mea în om și cu omul la cina cea de taină, mai înainte de răstignirea Mea, o, n-am avut pregătit pentru aceasta, decât o mână de inimi, și i-am luat pe ei în loc tainic ca să facem Paștele cel după obicei, iar Eu am fost atunci Mielul Cel de Paști, și M-am dat lor mai înainte de jertfirea Mea pe cruce, ca să creadă ei când Mă vor vedea jertfit pentru ei, pentru păcatele lor, să creadă ei că pâinea și vinul despre care le-am spus lor la cină că Eu sunt și că rămân cu ei sub această taină ascuns, să creadă ei că Eu sunt Dumnezeu venit pe pământ, și împlinind Scripturile care au grăit despre venirea Mea, despre jertfa Mea și despre învierea Mea apoi.

O, fiilor, încă o dată am făcut iarăși această lucrare de cină tainică după ce am înviat, încă o dată am lăsat lor trupul și sângele Meu sub chipul pâinii și al vinului, căci am ieșit în calea ucenicilor Mei din Emaus și am lăsat lor semnul învierii Mele, pâinea și vinul, cina cea de taină, o, și M-am așezat atunci ca pe jertfelnic ca să facă ei aceasta spre amintirea Mea, și ca să rămân Eu cu ei până la sfârșitul veacurilor, precum este scris, și atunci am înființat biserica, pe care n-o poate birui satana și iadul lui, căci Eu, Domnul, sunt Mielul Cel biruitor și sunt cu ai Mei până la sfârșitul timpului, iar satana este biruit încă de când am fost vândut și judecat, răstignit și înviat, și lăsând ucenicilor Mei pe Mielul Cel junghiat ca hrană și ca viață a lor, și ca să fie ei până la sfârșit cu Mine precum Eu sunt cu ei, Eu în ei, și ei în Mine, precum Eu în Tatăl, și Tatăl în Mine, așa și între Mine și ei, și iată taina cinei celei de taină, fiilor!

O, nu este între Mine și om așa cum vor oamenii, nu, fiilor, nu. Eu sunt Cel tainic, și sunt cu cei tainici ca și atunci, iar cei ce Mă vând fac de atunci și până azi vânzarea Mea pe bani și fac ei cină de taină ca să-L dea pe Domnul celor ce se adună în nume de zi de Paști și plătesc aceia cu bani să ia Paști de la cei ce vând, așa cum văd Eu peste tot că se întâmplă în ziua amintirii Paștilor Domnului.

O, și vă rog pe voi, vă rog în ziua aceasta, grațiți-le celor sosiți la izvor, grațiți-le lor despre cina Mea cea de taină cu ucenicii Mei atunci, și cu voi acum, căci trebuie să fie bine înțeleasă această lucrare și toată taina ei și tot lucrul ei, și trebuie să fie cu răspundere orice inimă care poartă pe Domnul cu tainele Lui, și că această găteală scumpă și haină scumpă de nuntă trebuie să nu se învechească, să nu se rupă, să nu se uite de cel ce o poartă, și să fie păstrată în cinste, și să fie creștinul ca o casă în care Domnul este cinstit și este Împărat al

omului, iar omul împărăție a Domnului, o, și nu mai este o altă viață mai frumoasă ca aceasta pentru om pe pământ. Dar dacă oamenii nu știu această frumusețe și nu le-o spune nimeni, ei rămân în duhul neștiinței și nu-L cunosc pe Domnul în tot adâncul tainelor Lui cu omul, și iată, n-au oamenii parte de fericirea cea una pe pământ cu ei și în ei, și apoi lângă Domnul întru cele cerești, după ce-și sfârșesc ei călătoria spre cer.

Acum vă dau povețe de înviere și de păstrare în taina învierii, fiilor. Le-am spus ucenicilor și ucenițelor Mele atunci, după învierea Mea, îndurerați văzându-i pe ei, și le-am spus: «*Bucurați-vă!*». Vă spun și vouă la fel: O, bucurați-vă unii pe alții, unii de la alții, și dați-vă mereu, mereu, bucurii, fiilor, dați-vă unii altora pe Domnul de bucurie și de viață. Cuvinte de binecuvântare dați-vă unii altora și bucurați-vă dându-vă Domnului cu bucuria din voi și dintre voi, căci diavolul nu vă vrea pe voi așa, ci numai cu rece și fără de pace acesta v-ar vrea unii spre alții. Voi însă luați de la Mine, și suflet frumos ca Dumnezeu să aveți și să păstrați în voi, căci Eu sunt Cel ce v-am dat sufletul, și sunt Cel frumos, fiilor, și nu voiesc să nu fie frumoasă părticica lui Dumnezeu din voi, dar trebuie să știți și să nu uitați că ceea ce vă ține în viață trupul este sufletul cel de la suflarea Mea pus în voi odată cu ivirea voastră pe pământ în lumea cea văzută și plină de mângâieri prin facerea ei cea de la Dumnezeu, dar plină și de duhul potrivnic Mie între Mine și om începând din rai, când l-a biruit pe om duhul cel străin de iubirea dintre Dumnezeu și om, dintre om și Dumnezeu, căci iubirea ascultă, și nu lucrează ea, decât prin aluatul ei, fiilor.

O, când Eu, Domnul, am așa fii pe pământ, o, cum să nu vin, cum să nu grăbesc să vin și să împlinesc făgăduințele Mele pentru cei ce caută în ei cu împărăția Mea?

O, feriți-vă unii pe alții de supărări, fiilor, și nu vă faceți unii altora apăsări. E bună pacea, e doctorie pacea, și de aceea o așezam Eu între ucenicii Mei mereu, mereu, și le spuneam mereu: Pace vouă!

O, dar cum să vă feriți de supărări unii de la alții? Cum aceasta? Fiilor, fiilor, alegeți mai întâi partea care nu se va lua de la voi, pacea dintre Mine și voi, pe Domnul clipă de clipă cu voi, și întru El în voi și între voi să lucrați cele ce aveți de lucrat pentru lucrul Meu și al vostru zi de zi, fiilor. O, învățați-vă să nu fiți pretențioși, să nu fiți nemulțumiți. Fugiți de părerea de sine și veți scăpa de rane unii de la alții, căci duhul omului este plâpând, al fiecearuia, fiilor, și trebuie o iubire sfântă de la unii la alții, căci iubirea sfântă umple sufletele de milă, de blândețe, de aplecare, și nu te înduri atunci să aduci apăsări, nu mai poți aceasta, ci te lași pe tine mic și păgubit pentru liniștea celor de lângă tine, că liniștea e dulce, e duhul cel sănătos în om, e prilej bun pentru cei din cer întru tine, și iată clipe și stări de înviere și de bucuria învierii, fiilor, căci Eu am spus la cei apăsări și îndurerați: «*Bucurați-vă!*».

O, fiilor, un gând apăsător e primejdios când diavolul pune mâna pe el, iar când omul vede aceasta e prea târziu, și are diavolul câștig de partea lui. Dar un gând bun și dulce, o, e tristețe mare pentru satana, și se ferește să țî-l ia.

O, și nu uitați, fiilor, că fără Mine nu puteți face nimic, Eu așa am spus. Voi, numai cu Mine puteți face tot ce faceți. Aici însă nu vă încurcați să credeți că tot ce faceți voi faceți cu Mine, căci se numește nimic tot ce faceți fără Mine, fiilor, așa cum nici Eu nu pot face nimic fără de Tatăl.

O, cine mai este pe pământ mai învățat de Dumnezeu ca și voi, fiilor? Iar voi prețuiți această minune și milă a Mea de voi, și faceți-vă minune înaintea Mea și fie-vă milă de Domnul și purtați-L, fiilor. Cu grabă mare să vă gătiți să stați sub crucea venirii Mele, căci cinstea aceasta n-o are oricine, n-o au nici împărații, măi fiilor, iar vouă vi se descoperă Dumnezeu atât de minunat, atât de iubitor, și vă cere și vouă această măsură.

Mă aplec acum cu toate oștirile și puterile cerești, ca să vă prețuim cu multul strângerea laolaltă pentru sărbătorile cerești cu voi aici, și iată, are cerul cu cine să petreacă tainic și sfânt pe pământ, și toate sunt cu trudă și din cer, și de pe pământ, dar prețul este mare, fiilor.

Am să vă spun taine mari, despre care nu s-a mai grăit până acum, și vă voi umple de dor și de iubire cu dor pentru tainele Mele cu voi și la voi, o, fiilor.

E duhul învierii plutind acum în văzduh odată cu praznicul de Paști sosit în prag, și toată firea cântă pe limba ei: Hristos a înviat! În aceste zile de taină orice rămurică mișcată de vânt, orice cânt al păsărelelor, orice floare care se leagănă, sau orice nor călător în văzduh, aerul și duhul lui purtător de Dumnezeu și de taină, tot și toate cântă azi: Hristos a înviat!, cântă pentru Domnul și pentru amintirea sărbătorii patimilor și a învierii Mele cu biruință pentru voi, pentru cei iubitori de Dumnezeu și pentru toată firea, care așteaptă prefacerea cea nouă, că tot și toate așteaptă nemurirea, o, fiilor. O, acesta să vă fie dorul: răscumpărarea, descoperirea ei cât mai curând, totul nemuritor ca Dumnezeu, și atunci bucuria va fi deplină și va fi nesfârșita zi de Paști, ziua Domnului cu voi, cei care Mă ascultați și Mă iubiți cu ascultare, căci ascultarea este iubirea, iar voi veți fi atunci ziua Domnului, o, fiilor, și noapte nu va mai fi, nu va mai veni, și vom cânta neîncetat cântarea învierii, cântarea de biruință a Mielului, cântarea cea nouă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28-04-2019